

[Steen Folke.]

redegørelse i det hele taget både en rosenrød fremstilling og en fremstilling, som på flere punkter er fejlagtig. Jeg tænker på redegørelsen for hele konfliktens historie. Det er unægtelig en hvidvaskning af den amerikanske imperialisme, som her forsøges, f. eks. hvor der står: „Fra 1955 påtog USA sig efter anmodning ansvaret for militær bistand til Sydvietnam“. Ja, sådan kan det siges. Eller omtalen af Tonkinbugtepisoden, hvor der altså står: „Begivenheder i august 1964 førte til mere direkte amerikansk intervention“.

Alle ved, det er blevet dokumenteret i dokument på dokument, at denne Tonkinbugtepisode var grebet ud af luften. Det startede med, at der skulle være krigsskibe i Tonkinbugten. Så blev det til, at det vist var nogle fiskerbåde, der lå der, til sidst mente man, at det var en træstamme, som blev registreret på radarskærmene. Endelig brød det hele sammen, og man erkendte, at det var fri fantasi, pure opfundet for at give et påskud. Ikke desto mindre refererer den danske udenrigsminister loyalt disse begivenheder, der altså førte til mere direkte amerikansk intervention, og omtaler i øvrigt det amerikanske engagement i Vietnam. Det er sandelig også en nydelig måde at omtale den grusomme krig på, som USA har været involveret i i så mange år.

Senere i redegørelsen bryster udenrigsministeren sig noget, det har han også gjort ved andre lejligheder, af, at EF-landene lod være med at gå med til en ensidig fordømmelse af Nordvietnam på amerikansk foranledning den 14. april. Jeg mener ikke, det var særlig heroisk på det tidspunkt at lade være med det. Det ville have været tåbeligt at gå med til at fordømme ensidigt den part i knigen, som så oplagt var den kommende sejrherre. Jeg mener, som jeg var inde på i mit første indlæg, at hele den socialdemokratiske holdning til krigen her har svinget uhyre meget med begivenhedernes forløb, og at holdningen til Nordvietnam og Befrielsesfronten altså er blevet gradvis mere positiv, efterhånden som det er blevet klart, at det var krigens sejrherre. Jeg ved ikke, om det har en sammenhæng med det, som også er omtalt i redegørelsen, nemlig at udviklingen i Sydøstasien jo også er af betydning for dan-

ske erhvervsinteresser. Det er jo givetvis korrekt, og det er måske ikke for stærkt at sige, at den danske regering naturligvis også i den slags sager varetager danske erhvervsinteresser. Selv i forbindelse med bistandsproblemet er det jo oplagt, at der er danske erhvervsinteresser involveret. Det betyder ikke, at jeg ikke mener, man skal give den bistand, men der er ingen grund til at falde i svime over, at en socialdemokratisk regering nu gerne vil være med til at give bistand til de nye lande og etablere økonomiske forbindelser i det hele taget. Det er helt i tråd med den politik, der i øvrigt føres.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg vil blot sige til hr. Honoré, at jeg ikke på nogen måde skal betvivle, at der har fundet henrettelser sted i Hué, men ifølge vestlige kilder er der heller ingen tvivl om, at en del af disse henrettelser blev gennemført af sydvietnamsiske styrker, som blev sendt ind i byen, iført sorte uniformer, for at sprede terror og derved øge rygtet om, hvordan Befrielsesfronten behandlede anderledes tænkende. Men det beviser jo intet som helst om, hvordan det vil foregå i dag. Det siger intet om, hvorvidt der er massakrer i dag eller ikke.

Må jeg i øvrigt blot minde om, at administrationen i Saigon, eller i Ho Chi Minh, som den nu hedder, er blevet bedt om at fungere videre i de stillinger, man har haft.

I øvrigt må jeg tilslutte mig de bemærkninger, som er kommet fra forskellige side: hvorfor har man aldrig fra højre side i denne sal protesteret mod, hvad Van Thieu foretog sig? Der er utallige eksempler på overtrædelse af menneskerettighederne i Sydvietnam.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg skal blot udtale min undren over, at hr. Arentoft kan stille spørgsmålet, om den danske regering har forbindelse med en illegalt regering i Rhodesia, som FN har vedtaget sanktioner imod. Men jeg vil da ikke undlade at oplyse, når hr. Arentoft ikke ved det, at det har vi ikke, og det får vi heller ikke.